

Az Ősi tudás körzeti döntőiről

A Palóc Társaság 2015-ben már 11. alkalommal hirdette meg a rovásírásversenyt a Felvidéken. Ezúttal is elegendő jelentkező (124) nevezett a versenybe, s így ismét három válogató, körzeti döntőt szerveztünk.

Április 10-én már második alkalommal Rimaszombatban, a Nyugat lakótelepi Magán Szakközépiskolában szerveztük meg az első körzeti döntőt. Ezen szép Felvidékünk keleti és középső térségéből kerültek ki a versenyző fiatalok, sőt a szomszédos csonka-magyarországi településekről is (Cered, Mátrafüred, Varsány) érkeztek. Dávid Márta középiskolai tanár, rovásírás-oktató volt a helyi főszervező. A megnyitón az iskola szavalókórusa Pósa Lajos és Sajó Sándor verseivel teremtett kellő hangulatot a versenyhez. Kubačka Gizella iskolaigazgató szívélyesen üdvözölte és röviden bemutatta a középiskolát s örömeinek adott hangot, hogy másodszor adhat otthont a rangos rendezvénynek. A város MKP-s alpolgármestere, Rigó László is köszöntötte a versenyzőket, s kifejezte örömét amiatt, hogy a diákok érdeklődnek őseink történelme iránt és igyekeznek elsajátítani az ősi tudást. A Palóc Társaság elnöke, a verseny főszervezője pedig azt hangsúlyozta, hogy a rovásírásverseny szűk idejére legalább, de leomlott a trianoni határ, amit az bizonyít, hogy a határral kettészelt országrészekről teljes jogú versenyzőként mérhetik össze tudásukat a fiatalok a körzeti döntőben.

Maga a verseny rovásírásos szöveg hangos olvasásával kezdődött, majd latin betűs szövegnek rovással történő és fordítva, rovásírásos szöveg latin betűssé való átírásával folytatódott. Vagyis hagyományos módon. Azok a versenyzők jutottak az országos döntőbe, akiknek hibapontjaik száma nem haladta meg a tízet. Velük találkozunk majd május 7-én Alistálon. A C korosztályból (az alapiskola felső tagozata VII-VIII-IX. évf.) Csecsődy Judit, Szeles Bence, Mede Bernadett és Jakub Gábor jutott tovább. A D korosztályból (ők a középiskolások) Csúr Karolina, Bánhidi Emese, Telek Dalma és Búi Ván Patrícia. (Az A és a B korosztályúak sok hibájuk miatt nem lettek döntősek)

A második körzeti döntőnek az alistáli Corvin Mátyás Alapiskola nyújtott otthont április 17-én. A csallóközi nagyközség iskolájában lezajlott rendezvény helyi főszervezője Szabó Gabriella tanárnő volt. A megnyitó ünnepségen Kázmér Éva iskolaigazgató üdvözölte a résztvevőket. A község polgármestere, Horváth Tamás köszöntőjében hangsúlyozta, hogy ősi örökségünket nem elherdálni, hanem megőrizni, megbecsülni kell. *„Ezt hivatott népszerűsíteni és megőrizni ez a verseny”* – jelentette ki, majd arra biztatott minden jelenlevőt, hogy továbbra is folytassák e tevékenységet és osszák meg másokkal is ezt az egyedülálló és felbecsülhetetlen értéket képviselő örökséget.

A lelkes beszédek elhangzása után az iskola Pacsirta csoportjának versösszeállítása kapott sok tapsot, utána pedig a nyugdíjas kör két dala aratott osztatlan sikert. Ezután vidáman, biztatásoktól fűtötten foghattak hozzá a tanulók az írásbeli feladatok elvégzéséhez, melyeket aztán a felkészítő tanárok értékelték. Amíg a javítás folyt, addig a fiatalok kézműves foglalkozáson illetve falusétán vettek részt, ennek során megismerkedhettek a település múltjával a tájházban.

Az ebéd elköltése után emlékezetes eseménynek lehettünk részesei: rovásírásos falutábla-avatásra került sor az iskola udvarán. Itt is rövid műsor előzte meg az emléktábla

leleplezését, amelyet a falu első embere és az iskola igazgatója végzett el (a tábla a tereprendezés után a település bekötő útját fogja díszíteni).

A Corvin Mátyás Alapiskola kérésére a körzeti döntőre érkező versenyzők szép, nemes, igaz gondolatokat tartalmazó kódexlapot hoztak magukkal. E lapok összefűzéséből született meg a legújabb Korvina, amely őrizni fogja e nap emlékét a következő nemzedékek számára.

Az alistáli körzeti döntőből teljesítményük alapján az alábbi tanulók kerültek a döntőbe:

A korosztály: Posztós Vivien, Takács Veronika, Miklós Noémi, Hamarik Emese.

B korosztály: Seszták Lilla Elizabeth, Pócz Sára, Méry Fanni, Földes Viktória, Kertész Anna

C korosztály: Szalai Karola, Kozmér Barbara, Mogrovics Zsuzsanna, Haver Márta

D korosztály: Bednár Anita, Jakubec Orsolya, Czinege Alexandra, Dúdor Viktória, Marczell Viktória.

A harmadik körzeti döntő április 24-én a lévai Juhász Gyula Alapiskolában zajlott. Itt a rendezvény helyi főszervezője Herencsár Rózsa Szilvia történelemtanár volt. A megnyitó ünnepségen az iskola legkisebbjei régi szokás bemutatásával, tánccal kedveskedtek a megjelenteknek, és elhangzott Sajó Sándor Magyarok lenni c. költeménye is. Az iskola tanulói ezután képes bemutatót tartottak városuk múltjáról és felvillantottak néhány képet iskolájuk hétköznapijairól, gazdag tevékenységükről is.

Az iskola igazgatója, Andruska Csilla üdvözölte a megjelent versenyzőket, tanáraikat, a vendégeket és emlékeztetett a rovásírás elsajátításának fontosságára. Nt. Kassainé Mártha Tímea református lelképásztor példákat sorolt fel a hagyományok ápolásáról, az örökségbe kapott értékek megőrzéséről, az ősi kincs továbbadásának szükségességéről, ha magyarok megmaradásunkat komolyan gondoljuk és nemcsak hangoztatjuk, hanem a mindennapokban is cselekedeteinkkel ezt a célt szolgáljuk.

Az írásbeli feladatok elvégzése után a kisebbek kézműves foglalkozáson múltatták hasznosan az idejüket, míg a nagyobbak a múzeumba sétáltak s idézték fel a város történelmi eseményeit, amelyek főleg a várral voltak kapcsolatban. Ez alatt a tanárok szorgosan ellenőrizték az írásbeli munkákat és számolták össze az ejtett hibákat, amelyek alapján megszületett az eredmény.

Kihirdetése az iskola himnuszának eléneklése után következett. Íme:

A korosztály: Vitálos Tünde, Madarász Enikő, Bernáth Bence, Hlavička Viktória

B korosztály: Horváth Melánia, Száz Emese, Rečka Zsolt, Lénárth Barbara, Édes Édua, Hegedűs Emma

C korosztály: Dékány Barbara, Csizmadia Virág, Meliska Gabriella, Gubó Viktória, Onódi Ádám

D korosztály: Dékány Melánia, Goda Viktória, Barkó Fanny.

Mind a három körzeti döntőben az emléklapon felül kaptak jutalmat a versenyzők. A zselízi MIRA Office rovásírásos golyóstollat, Homoly Erzsébet, a felvidek.ma honlap főszerkesztője a Palóc Társaság címerét és az Ősi tudás felvidéki rovásírásverseny feliratú vászonszatyrot ajánlott fel valamennyi versenyzőnek. Az első három helyen végzetek ezen kívül könyvet is találtak a szatyorban. Rimaszombatban Rigó László alpolgármester adott át csomagot, Alistálon a képzőművészeti iskola kerámiáját kapták a nyertesek, Léván a Reviczky Társulás könyvei kerültek bele, a tanárok pedig szívalakú tűtartót kaptak ajándékba. Mindhárom helyszínen a helyieknek köszönhetően kaptak ízletes ebédet a résztvevők és olthatták szomjukat is, sőt még szemkápráztató édességekkel is traktálták a rovásírás alkalmazóit...

A körzeti döntő versenyanyaga Friedrich Klára **Felvidéki rovásírásos emlékek** című legújabb könyvének szövege felhasználásával készült. Befejezésül ebből idézünk néhány gondolatot:

„A rovás emlékek bizonyossága szerint az ősi magyar rovásírás az egész Kárpát-medencében használatos volt. Felvidékről is van annyi rovás emlékünk, hogy ezt kimondhassuk. Ez tanulmányom egyik célja, ennek alátámasztása.

Ezen kívül még két okból gyűjtöttem csokorba a felvidéki rovás emlékeket. Egyrészt apai részről családom felvidéki, nagyapám és dédnagyapám itt éltek, itt voltak kántortanítók és a rovásírást is tanították, tehát nekik tartozom ezzel.

Másrészt a magyar művelődéstörténetnek is tartozom azzal, hogy ennek a jelentős területnek írás emlékeit csokorba gyűjtsem s átnyújtsam nemzetemnek.

Különösen fontos, hogy már Thelegdi János 1598-ban megjelent rovásírás tankönyve, a *Rudimenta, azaz a hunok régi nyelvének elemei...* előtt tíz évvel általános használatra utal a nyitrai határvita esete 1588-ból, mely jól bizonyított, így nem lehet {csak} számrovásnak nevezni, sem a {hamisítványok és tévedések} szemétkosarába dobni. Céлом volt Erdély, Székelyföld rovás emlékei mellé felsorakoztatni a felvidékieket, ezzel a Kárpát-medence művelődéstörténeti egységének bizonyítása, mely egység minden történelmi csapás és szétszakítottság ellenére kimutatható. Bár a munka fáradságos és aprólékos, de ajánlom a fiatalabb rovásíró nemzedéknek Kárpátalja, Délvidék, Őrvidék rovás emlékeinek összegyűjtését és közreadását, mert nagyon fontos nemzetünk egysége szempontjából.”